

donec subsequens Praxis solidiora commendasset. Ac placuit tum Typographia nostra, ne peregrinus lucrum interciperet: interim formularum & vetustas & angusta paucitas Virum, apud hos eruditorum ministros non educatum, hic in ipso cursu turbavit, ut de successu, quem animo proposuerat, cito nimis desperaret: neq; tamen defuit exterorum applausus, siquidem Freibergenses nitidioribus suis typis eandem informandi methodum repetere ac commendare sunt dignati. Cæterum nunc distracta passim exemplaria novam editionem urgebant, tanto minus differendam, quo gravior apud pueros vel unius anni solet esse jactura. Quid facerem? nævos typographicos repetere meum non erat; nec quid optassent Antecessores, à mortuis licebat discere: Memineram tamen quæ sæpius vel in literis, vel in sermonibus monuisset B. Parens, qui utinam plura sperasset, quam optasset: accedebant manuscripta ad rem Grammaticam pertinentia, quæ singularem in his studiis experientiam testabantur. Quamobrem, qui hætenus Politica vel Historica pertractaveram, qui nunc Oratoriis & Philosophicis meditationibus horas etiam succisivas consumo, à me impetraui, ut suscepto ad infimum velut Alphabetum regressu, de plena libelli mutatione cogitarem. Sive enim requiritur Grammatices notitia, eam mihi sive libris meis non de fore augurabar; sive ex aliis studiis judicandum est, quæ regularum Grammaticarum esse debeat mediocritas, ego sanè per varia disciplinarum genera vagatus, talia nescire omnino haud poteram; sive tandem exacta typorum cognitio scripturam pueris reddere potest apertiore & distinctiore, ego etiam per varias Chalcographorum officinas notissimus, in numerato habebam omnes characterum & linearum modulos. Nec inhonestum videbatur Rectori, quod parvum quidem esset, at sine quo magna sustineri & promoveri non possent.

Acces-